

ພະທຳ ປະຖົມມະການ

ພະເຈົ້າຊົງສ້າງໂລກ

໑ ເມື່ອພະເຈົ້າຊົງເລີ່ມຕົ້ນມີລະມິດສ້າງແຜ່ນດິນ ແລະສັບພະທຸກສິ່ງ
 ໒ ໃນທ້ອງຟ້ານ (ກ) ໂລກບໍ່ທັນມີຮູບຮ່າງເທື່ອ ຄວາມມືດຫຸ້ມຫໍ່ ມະຫາສະ
 ໓ ຫມຸດອັນກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານ ແລະພະວິນຍານຂອງພະເຈົ້າຊົງເວີນວຽນຢູ່
 ໔ ເທິງນ້ຳ (ຂ) ພະເຈົ້າຊົງສັ່ງວ່າ "ໃຫ້ແສງສະຫວ່າງເກີດມີຂຶ້ນ" ແສງ
 ໕ ສະຫວ່າງກໍມີຂຶ້ນມາ ພະອົງຈຶ່ງຊົງທອດພະເນດ ແສງສະຫວ່າງ ດ້ວຍ
 ໖ ຄວາມພໍພະໄທ. ດັ່ງນັ້ນ ຈຶ່ງຊົງແຍກແສງສະຫວ່າງອອກຈາກມືດ ພະອົງ
 ໗ ຊົງເອີ້ນແສງສະຫວ່າງນັ້ນວ່າ "ກາງເວັນ" ແລະຊົງເອີ້ນມືດນັ້ນວ່າ
 ໘ "ກາງຄືນ" ມີຄຸນຜ່ານໄປ ມີເຊົາຕ່າງມາ ແມ່ນມທສອງ.

໙ ຕໍ່ມາ ພະເຈົ້າຊົງສັ່ງວ່າ "ໃຫ້ມີວົງໂຄ້ງແຍກນ້ຳອອກຈາກ
 ໑໐ ກັນເປັນສອງສ່ວນ ຄື: ນ້ຳຢູ່ເທິງວົງໂຄ້ງແລະນ້ຳຢູ່ລຸ່ມວົງໂຄ້ງ" ແລ້ວສິ່ງ
 ໑໑ ນັ້ນກໍເກີດມີມາ ດັ່ງນັ້ນ ພະເຈົ້າຈຶ່ງຊົງເຮັດວົງໂຄ້ງ ແລະຊົງເອີ້ນວົງ
 ໑໒ ໂຄ້ງນັ້ນວ່າ "ຟ້າ" ມີຄຸນຜ່ານໄປແລະມີເຊົາຕ່າງມາ ແມ່ນມທສອງ.

໑໓ ຕໍ່ມາອີກພະເຈົ້າຊົງສັ່ງວ່າ "ໃຫ້ນ້ຳທີ່ຢູ່ລຸ່ມທ້ອງຟ້າໂຮມເຂົ້າກັນຢູ່
 ໑໔ ບ່ອນດຽວ ເພື່ອໃຫ້ມີວັດຖຸແຫ້ງປາກົດຂຶ້ນ" ແລ້ວສິ່ງນັ້ນກໍເກີດມາ ພະອົງ
 ໑໕ ຊົງເອີ້ນວັດຖຸແຫ້ງນັ້ນວ່າ "ແຜ່ນດິນ" ແລະຊົງເອີ້ນນ້ຳທີ່ໂຮມເຂົ້າກັນນັ້ນ
 ໑໖ ວ່າ "ມະຫາສະຫມຸດ" ພະອົງຊົງຊົມສິ່ງທີ່ມີລະມິດສ້າງຂຶ້ນມາແລ້ວນັ້ນ ກໍ
 ໑໗ ຊົງພໍພະໄທ ຈຶ່ງຊົງສັ່ງວ່າ "ໃຫ້ແຜ່ນດິນເກີດພືດທຸກຊະນິດ ທັງແນວເປັນ

(ກ) ຫຼື "ໃນປະຖົມມະການ ພະເຈົ້າຊົງສ້າງໂລກແລະສັບພະທຸກສິ່ງໃນທ້ອງຟ້າ"

(ຂ) ຫຼື "ລົມໃຫຍ່ພັດຜ່ານໄປມາເທິງນ້ຳ"

໑໒ ເມັດແລະແນວເປັນຫມາກ" ແລ້ວສິ່ງນັ້ນກໍເກີດມີມາ. ດັ່ງນັ້ນ ພິດທູກຂະ
 ນິດຈິງເກີດມີຂຶ້ນຕາມທີ່ພະອົງຊົງສັ່ງ. ພະອົງຊົງທອດພະເນດ ສິ່ງທີ່ຊົງມີ
 ໑໓ ລະມິດສ້າງກໍຊົງພໍພະໄທ. ມີຄົນຜ່ານໄປແລະມີເຊົາຕ່າວມາ ແມ່ນມີ
 ທີ່ສາມ.

໑໔ ຕໍ່ມາ ພະເຈົ້າຊົງສັ່ງວ່າ "ໃຫ້ມີດວງແຈ້ງໃນທ້ອງຟ້າ ແຍກກາງ
 ເວັນແລະກາງຄືນ ແລະໃຫ້ກຳນົດເວລາຂອງມື້ ຂອງປີແລະຂອງລະດູ

໑໕ ການ ພ້ອມທັງສິ່ງແສງລົງມາເທິງແຜ່ນດິນໂລກ ແລ້ວສິ່ງນັ້ນກໍເກີດມີມາ

໑໖ ດັ່ງນັ້ນ ພະເຈົ້າຈິງຊົງສ້າງດວງແຈ້ງໃຫ້ສ່ວງດວງ ຄິດວງຕາເວັນ ສຳ
 ລັບຄອບຄອງກາງເວັນ ແລະດວງຈັນສຳລັບຄອບຄອງກາງຄືນ ພະອົງຍັງ

໑໗ ໄດ້ຊົງສ້າງໝູ່ດວງດາວຕ່າງໆອີກ ພະອົງໄດ້ຕັ້ງດວງຕາເວັນ ດວງຈັນ
 ແລະດວງດາວຕ່າງໆທີ່ຢູ່ເທິງຟ້າ ໃຫ້ສິ່ງແສງສະຫວ່າງ ລົງມາສູ່ແຜ່ນດິນ

໑໘ ໂລກ ເພື່ອກຳນົດກາງເວັນກາງຄືນ ແລະແຍກແສງສະຫວ່າງອອກຈາກ

໑໙ ມິດ ພະອົງຊົງທອດພະເນດສິ່ງທີ່ມີລະມິດ ກໍຊົງພໍພະໄທ ມີຄົນຜ່ານໄປ
 ແລະມີເຊົາຕ່າວມາ ແມ່ນມີທັງສີ່.

໒໐ ແລ້ວຕໍ່ມາ ພະອົງຊົງສັ່ງວ່າ "ໃຫ້ສັດໝາຍແນວເກີດຂຶ້ນ ໃນນ້ຳ
 ແລະໃຫ້ມີນົກຍິ່ນໄປມາໃນທ້ອງຟ້າອາກາດ" ແລ້ວກໍໄດ້ເປັນດັ່ງນັ້ນ

໒໑ ສະນັ້ນ ພະເຈົ້າຈິງຊົງມີລະມິດສ້າງສັດທະເລຂະຫນາດໃຫຍ່ແລະສິ່ງທີ່ມີ
 ວິດທູກຂະນິດເກີດຂຶ້ນມາໃນນ້ຳ ແລະຊົງສ້າງນົກທຸກຂະນິດໃນທ້ອງຟ້າອາ

໒໒ ກາດ ພະອົງຊົງທອດພະເນດສິ່ງທີ່ມີລະມິດສ້າງ ກໍຊົງພໍພະໄທ ແລ້ວຊົງ
 ອ່ວຍພອນແກ່ສັດເຫຼົ່ານັ້ນວ່າ "ຈົ່ງອອກແມ່ແຜ່ລູກໃຫ້ເຕັມ ມະຫາສະໝຸດ

໒໓ ແລະໃຫ້ມີຝູງນົກແຜ່ພາຍຂະຫຼາຍພັນຫຼາຍຂຶ້ນເທິງແຜ່ນດິນໂລກ" ມີຄົນ
 ຜ່ານໄປແລະມີເຊົາຕ່າວມາ ແມ່ນມີທັງຫ້າ.

໒໔ ຄົນຕໍ່ມາພະເຈົ້າຊົງສັ່ງອີກວ່າ "ໃຫ້ສັດຕ່າງໆຄືສັດບ້ານສັດປ່າແລະ
 ໒໕ ສັດເລືອຄານເກີດມີຂົນທົ່ວໂລກ" ແລ້ວສິ່ງນັ້ນກໍເກີດມີມາ ດັ່ງນັ້ນ ພະ
 ເຈົ້າຈຶ່ງຊົງມີລະມິດສ້າງສັດບ້ານ ສັດປ່າ ແລະສັດເລືອຄານ ທຸກຊະນິດ
 ພະອົງຊົງທອດພະເນດສັດເຫຼົ່ານັ້ນ ກໍຊົງພໍພະໄທ.

໒໖ ຄົນແລ້ວ ພະເຈົ້າຈຶ່ງຊົງກ່າວວ່າ "ບັດນີ້ເຮົາຈະສ້າງມະນຸດໃຫ້ມີ
 ໒໗ ຮູບຮ່າງຄ້າຍຄືເຮົາເອງ ເຂົາຈະມີອຳນາດເຫນືອກວ່າປາ ນົກ ສັດປ່າ
 ໒໘ ແລະສັດເລືອຄານຕ່າງໆ" ດັ່ງນັ້ນ ພະເຈົ້າຈຶ່ງຊົງສ້າງມະນຸດ ໃຫ້ມີຮູບ
 ຮ່າງຄ້າຍຄືກັນກັບພະອົງ ພະອົງໄດ້ຊົງສ້າງຊາຍແລະຍິງ ຄົນສ້າງແລ້ວກໍ
 ຊົງອ່ວຍພອນໃຫ້ແກ່ເຂົາວ່າ "ຈົ່ງມີລູກເຕົ້າໃຫ້ມາກຫຼາຍ ໃຫ້ເຊື້ອສາຍ
 ໒໙ ຂອງພວກເຈົ້າມີຢູ່ທົ່ວທຸກແຫ່ງເພື່ອຄຸ້ມຄອງໂລກເຮົາ ໃຫ້ພວກເຈົ້າມີອຳ
 ໓໐ ນາດເຫນືອກວ່າປາ ນົກ ສັດປ່າແລະສັດເລືອຄານທຸກຊະນິດ" ພະເຈົ້າ
 ຊົງກ່າວຕໍ່ໄປວ່າ "ສຳລັບພວກເຈົ້າເຮົາໄດ້ໃຫ້ພິດ ແລະຫມາກໄມ້ທຸກຊະ
 ໓໑ ນິດເປັນອາຫານ ແຕ່ສຳລັບສັດປ່າ ສັດເລືອຄານແລະຝູງນົກນັ້ນເຮົາໄດ້
 ໃຫ້ຫຮ້າເປັນອາຫານ" ແລ້ວສິ່ງນັ້ນກໍເກີດມີມາ ພະເຈົ້າຊົງທອດພະເນດ
 ສັບພະທຸກສິ່ງທີ່ຊົງມີລະມິດສ້າງ ກໍຊົງພໍພະໄທຫຼາຍ ມຄົນຜ່ານໄປມີເຊົາ
 ຕ່າງມາ ແມ່ນມທຫກ.

໒ ດັ່ງນັ້ນ ແຜ່ນດິນໂລກ ທ້ອງຟ້າ ສັບພະທຸກສິ່ງໃນໂລກ ແລະໃນ
 ໒ ທ້ອງຟ້າກໍສຳເລັດເສັດສິ້ນ ໃນມທເຈັດ ສັບພະທຸກສິ່ງກໍສຳເລັດຫມົດ
 ໓ ແລ້ວ ໃນວັນນີ້ ພະເຈົ້າຊົງພັກຜ່ອນແລະຢຸດກິດຈະການທັງປວງ ພະອົງ
 ຊົງອ່ວຍພອນແກ່ມທເຈັດ ແລ້ວຕັ້ງເປັນວັນຂອງພະເຈົ້າ ເພາະໃນວັນນັ້ນ
 ການມີລະມິດສ້າງກໍສຳເລັດຫມົດແລ້ວ ແລະພະອົງຊົງຢຸດກິດຈະການທັງ

໔ ປວງກົກເຄົ້າຂອງແຜ່ນດິນ ແລະທຸກສິ່ງໃນທ້ອງຟ້າ ກໍເປັນມາດັ່ງໄດ້ກ່າວ
ນາມ.

ມະນຸດໃນສ່ວນເອເດັມ

໕ ເມື່ອພະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງສ້າງແຜ່ນດິນໂລກ ແລະທ້ອງຟ້າ ສຳ
໖ ເລັດແລ້ວ ຕົ້ນໄມ້ກໍຫຼ້າກໍຍັງບໍ່ທັນມີເລີຍ ເພາະວ່າພະເຈົ້າຍັງບໍ່ທັນເຮັດ
ໃຫ້ຝົນຕົກ ແລະບໍ່ມີຄົນທຳມາຫາກິນເທິງແຜ່ນດິນໂລກເທື່ອ ເຖິງແມ່ນວ່າ
ຈະບໍ່ມີຝົນຕົກກໍດີ ກໍຍັງມີອາຍນ້ຳຂຶ້ນມາຈາກດິນ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ຜູ້ພົບດິນເກີດ
ຄວາມຊຸ່ມຊື່ນທົ່ວໄປ.

໗ ເມື່ອນັ້ນ ພະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເອົາດິນມາປັ້ນເປັນຮູບຄົນແລ້ວ ເປົ່າ
ລົມຫາຍໃຈໃສ່ຮູ້ດັ່ງໃຫ້ມີຊີວິດ ຮູບປັ້ນນັ້ນກໍກັບກາຍເປັນຄົນທີ່ມີຊີວິດຈິດໃຈ

໘ ຕໍ່ມາ ພະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງສ້າງສ່ວນຂຶ້ນແຫ່ງນຶ່ງ ໃນເອເດັມ ທາງ
ທິດຕາເວັນອອກ ເມື່ອສ້າງແລ້ວກໍຊົງເອົາຄົນທີ່ພະອົງໄດ້ປັ້ນນັ້ນມາອາໄສ
໙ ຢູ່ ໃນສ່ວນນັ້ນພະອົງຊົງໄດ້ມີລະມິດໃຫ້ກົກໄມ້ເກີດຂຶ້ນຊຶ່ງມີໃບຂຽວງາມ
ດີແລະຜົນລະໄມ້ກໍເປັນໜ້າຢາກກິນ ໃນກາງສ່ວນນີ້ຕົ້ນໄມ້ ພິເສດຢູ່ສອງ
ຕ້ນ ຄືຕົ້ນໄມ້ທີ່ໃຫ້ມີຊີວິດແລະຕົ້ນໄມ້ທີ່ໃຫ້ຮູ້ຈັກຄວາມດີແລະຄວາມຊົ່ວ.

໑໐ ນອກນີ້ ຍັງມີແມ່ນ້ຳສາຍຝັ່ງໄຫຼອອກຈາກເອເດັມມາຊຸບລ້ຽງສ່ວນ
໑໑ ນີ້ ແມ່ນ້ຳນີ້ແບ່ງອອກເປັນສີ່ສາຍ ສາຍທີໜຶ່ງຊື່ວ່າປີໂຊນ ຊຶ່ງໄຫຼອ້ອມປະ
໑໒ ເທດຮາວິລາ ໃນປະເທດນີ້ມີບໍ່ຄຳຊື່ນດີມີແກ້ວປະເສີດໂມລາແລະຕົ້ມຢາງ
໑໓ ຫອມທີ່ມີຄຳ ສາຍທີສອງຊື່ວ່າກິໂຣນຊຶ່ງໄຫຼອ້ອມປະເທດກູເຊ ສາຍທີສາມ
໑໔ ຊື່ວ່າຕິກອິດ ຊຶ່ງໄຫຼຜ່ານປະເທດອັດຊີເລັຽທາງທິດຕະວັນອອກ ແລະສາຍ
ທີສີ່ຊື່ວ່າ ເອີຟຣາດ.

໑໕ ພະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເອົາຄົນທີ່ພະອົງສ້າງມັນ ມາເຝົ້າຮັກສາແລະ
 ໑໖ ເບິ່ງແຍງສວມ ພະອົງຊົງສັ່ງແກ່ຊາຍຜູ້ນັ້ນວ່າ "ໝາກໄມ້ທຸກໆກິກໃນສວມ
 ໑໗ ນີ້ເຈົ້າກິນໄດ້ໝົດ ເວັ້ນໄວ້ແຕ່ກິກທີ່ໃຫ້ຮູ້ຈັກຄວາມດີແລະຄວາມຊົ່ວ ເຈົ້າ
 ຢ່າກິນ ຖ້າເຈົ້າຂົນກິນໝາກໄມ້ໃນກິກນີ້ ເຈົ້າຈະຕ້ອງເຖິງແກ່
 ຄວາມຕາຍ".

໑໘ ພະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວອີກວ່າ "ບໍ່ເປັນການສົມຄວນທີ່ໃຫ້ຜູ້ຊາຍຢູ່
 ໑໙ ໂດດດ່ຽວເຊັ່ນນີ້ ເຮົາຄວນຫາຜູ້ຊົດຊ່ອຍທີ່ເໝາະສົມໃຫ້ລາວ "ຄັນແລ້ວ
 ພະອົງຈົ່ງເອົາຂົນປັນເປັນສັດແລະນົກຕ່າງໆ ແລ້ວເອົາສັດແລະນົກທີ່ປັນ
 ນັ້ນໃຫ້ຊາຍຜູ້ຮັກສາສວມເບິ່ງ ເພື່ອຢາກຮູ້ວ່າລາວຈະໃສ່ຊື່ຫຮັງໃຫ້ ຄັນ
 ໒໐ ແລ້ວຊື່ທີ່ລາວຕັ້ງໃຫ້ນັ້ນກໍເປັນຊື່ຂອງສັດຕ່າງໆຕ່ຽງມາ ຫຼັງຈາກຊາຍຜູ້ນັ້ນ
 ໄດ້ຕັ້ງຊື່ໃຫ້ສັດຕ່າງໆແລ້ວສັດເຫຼົ່ານັ້ນກໍບໍ່ໄດ້ເປັນຜູ້ຊົດຊ່ອຍລາວຫຮັງໝົດ.

໒໑ ເມື່ອເປັນດັ່ງນັ້ນ ພະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈົ່ງຊົງເຮັດໃຫ້ຊາຍຜູ້ນັ້ນນອນຫຼັບ
 ສະໜິດ ໃນຂະນະນອນຫຼັບຢູ່ນັ້ນ ພະອົງຊົງເອົາກະດູກຂ້າງຊີກນຶ່ງຂອງ
 ໒໒ ລາວອອກມາ ແລ້ວຊົງເຮັດໃຫ້ເນື້ອໜັງຈອດຕິດກັນດັ່ງເດີມ ພະອົງຊົງ
 ເອົາກະດູກຂ້າງນັ້ນມາສ້າງເປັນຜູ້ຍິງ ເມື່ອສ້າງແລ້ວພະອົງກໍຊົງມອບຍິງ
 ໒໓ ນັ້ນໃຫ້ແກ່ລາວ ຊາຍຜູ້ນັ້ນຈົ່ງເວົ້າວ່າ :

"ໃນທີ່ສຸດ ນີ້ເດ	ຜູ້ຊົງມີຮູບຮ່າງຄືເຮົາ
ກະດູກຂອງນາງ	ມາຈາກກະດູກຂອງເຮົາ
ເນື້ອໜັງຂອງນາງ	ມາຈາກເນື້ອໜັງຂອງເຮົາ
ນາງຊື່ວ່າຜູ້ຍິງ (ກ)	ເພາະນາງມາຈາກຜູ້ຊາຍ".

(ກ) ຕາມພາສາເຮັບເຮັດຄຳວ່າ "ຜູ້ຍິງແລະຜູ້ຊາຍ" ມີສຽງຄ້າຍຄືກັນ

໖

໒໔

ດ້ວຍເຫດນີ້ ຜູ້ຊາຍຈຶ່ງຕ້ອງລາຈາກພໍ່ແມ່ຂອງຕົນ ໄປຕິດພັນຢູ່ກັບ
ເມັຽ ແລ້ວເຂົາທັງສອງກໍກາຍເປັນຄົນ ຄົນດຽວກັນ.

໒໕

ຜູ້ຊາຍແລະຜູ້ຍິງນັ້ນເປືອຍກາຍຢູ່ ໂດຍບໍ່ຮູ້ສຶກລະອາຍກັນເລີຍ.

ມະນຸດຕົກຢູ່ໃນຄວາມບາບ

໓

ດູເປັນສັດທີ່ໝັກແໝກກວ່າສັດທັງໝາຍ ທີ່ພະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສ້າງໄວ້
ດູໄດ້ຖາມຜູ້ຍິງວ່າ "ຈິງໝີ່ພະເຈົ້າຊົງຫ້າມບໍ່ໃຫ້ພວກເຈົ້າກິນໝາກໄມ້
ໃນສວນນີ້?"

໒

໓

ຜູ້ຍິງນັ້ນຕອບວ່າ "ໝາກໄມ້ທຸກໆກິກໃນສວນນີ້ ພວກເຮົາກິນໄດ້
ເວັ້ນໄວ້ແຕ່ໝາກໄມ້ໃນກິກທີ່ຢູ່ກ່າງສວນນັ້ນ ເພາະພະເຈົ້າບອກບໍ່ໃຫ້
ພວກເຮົາກິນ ຫຼືກະທັ່ງແຕະຕ້ອງເປັນເດັດຂາດ ຖ້າພວກເຮົາຂີ້ນ
ກິນ ພວກເຮົາຕ້ອງຕາຍ".

໔

໕

ດູຈຶ່ງຕອບວ່າ "ບໍ່ເປັນຄວາມຈິງ ພວກເຈົ້າຈະບໍ່ຕາຍດອກ
ພະເຈົ້າເວົ້າເຊັ່ນນັ້ນ ກໍເພາະພະອົງຊົງຮູ້ດີວ່າເມື່ອໃດເຈົ້າກິນໝາກໄມ້
ນັ້ນ ເຈົ້າຈະຮູ້ແຈ້ງເຫັນຈິງກັບຈະຮູ້ການດີແລະການຊົ່ວເຫນືອນດັ່ງພະອົງ"

໖

໗

ຜູ້ຍິງເຫັນວ່າໝາກໄມ້ໃນກິກນັ້ນຊ່າງງາມແລະເປັນຫນ້າຢາກກິນ
ອີ່ຫຼີ ນອກນັ້ນຍັງຄິດວ່າຈະມີສະຕິປັນຍາອີກ ດັ່ງນັ້ນ ນາງຈຶ່ງຕັດສິນໃຈ
ປິດເອົາໝາກໄມ້ແລ້ວກິນ ຄັນແລ້ວຈຶ່ງເອົາໝາກໄມ້ນັ້ນໃຫ້ຜົວນາງກິນ
ນຳ ຫຼັງຈາກກິນໝາກໄມ້ແລ້ວ ໃນທັນໃດນັ້ນ ພວກເຂົາກໍຮູ້ແຈ້ງເຫັນ
ຈິງ ເພາະສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງຮູ້ວ່າ ພວກຕົນກຳລັງເປືອຍກາຍຢູ່ ດັ່ງ
ນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງພາກັນເອົາໃບໄມ້ມາຫຽບເຂົ້າກັນເຮັດເປັນເຄື່ອງມຸ່ງ.

໘

ໃນຄືນວັນນັ້ນ ພວກເຂົາໄດ້ຍິນສຽງຢ່າງ ຂອງພະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນ

- ໙ ສວນ ພວກເຂົາຈຶ່ງພາກັນຫຼົບລີ້ຊ່ອນຢູ່ໃນທ່າມກາງກົກໄມ້ ແຕ່ພະຜູ້ເປັນ
- ໑໐ ເຈົ້າໄດ້ຊົງເອີ້ນຫາຊາຍຜູ້ນັ້ນວ່າ "ເຈົ້າຢູ່ໃສ" ລາວຈຶ່ງຕອບວ່າ "ຂ້າ
ນ້ອຍໄດ້ຍິນສຽງຍ່າງຂອງພະອົງໃນສວນ ຂ້ານ້ອຍຢ້ານຈຶ່ງຫຼົບລີ້ຊ່ອນຕົວຢູ່
ເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍກຳລັງເປືອຍກາຍ".
- ໑໑ ພະເຈົ້າຈຶ່ງຖາມວ່າ "ໃຜບອກວ່າເຈົ້າເປືອຍກາຍ ບໍ່ແມ່ນເຈົ້າກິນ
- ໑໒ ຫມາກໄມ້ທີ່ເຮົາໄດ້ຫ້າມນັ້ນຫຼື?" ຊາຍຜູ້ນັ້ນທູນຕອບວ່າ "ໂດຍຂ້ານ້ອຍ
ແມ່ນຜູ້ຍິງທີ່ພະອົງປະທານໃຫ້ນັ້ນເອົາຫມາກໄມ້ໃຫ້ຂ້ານ້ອຍກິນ".
- ໑໓ ແລ້ວພະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຖາມຜູ້ຍິງນັ້ນວ່າ "ເປັນຫຼັງເຈົ້າຈຶ່ງເຮັດ
ເຊັ່ນນັ້ນ?" ນາງທູນຕອບວ່າ "ໆໄດ້ຍິວະໃຫ້ຂ້ານ້ອຍກິນ".

ພະເຈົ້າຊົງລົງໂທດ

- ໑໔ ຕໍ່ມາ ພະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງບອກວ່າ :
"ດ້ວຍເຫດວ່າມິ່ງ ໄດ້ໜອກລວງຜູ້ຍິງນັ້ນ
ແມ່ນມິ່ງເທົ່ານັ້ນ ທີ່ຈະໄດ້ຮັບການສາບແຊ່ງ
ໃນຈຳນວນສິດຫ້ງປວງ
ແຕ່ບັດນີ້ໄປ ມິ່ງຈະລີເລືອໄປດ້ວຍທ້ອງ
ແລະຈະເອົາຂີດນັ້ນເປັນອາຫານ
- ໑໕ ມິ່ງກັບຜູ້ຍິງຈະຕ້ອງກຽດຊົງກັນ
ມະນຸດແລະໆຈະຕ້ອງເປັນສິດຕູກັນ
ມະນຸດຈະພະຍາຍາມຢຽບຫົວມິ່ງໃຫ້ແຕກ
ແລະມິ່ງກໍຈະພະຍາຍາມຕອດສິ້ນຫນ່ອງຂອງພວກເຂົາ"
- ໑໖ ແລ້ວພະອົງຊົງກ່າວກັບຜູ້ຍິງນັ້ນວ່າ :

"ເຮົາຈະເພີ່ມຄວາມຫຼັງຍາກໃຫ້ແກ່ເຈົ້າເວລາມີຫ້ອງ
 ແລະຈະໃຫ້ເຈົ້າອອກລູກດ້ວຍຄວາມເຈັບປວດ
 ເຖິງປານນັ້ນເຈົ້າກໍຍັງຢາກໄດ້ຜົວຢູ່
 ແລະຜົວນັ້ນຈະເປັນນາຍປົກຄອງເບິ່ງແຍງເຈົ້າ"

໑໗

ຄົນແລ້ວ ພະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວກັບອາດາມ^(ກ) ວ່າ:
 "ເຈົ້າໄດ້ເຊື່ອຟັງເມັຮຂອງເຈົ້າ
 ເຈົ້າກິນຫມາກໄມ້ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ຫ້າມ
 ຍ້ອນສິ່ງທີ່ເຈົ້າໄດ້ກະທຳມານນັ້ນ
 ຂ່ວນຈະຖືກສາບແຂງ

ກ່ອນຈະໄດ້ອາຫານມາລ້ຽງຊີບ
 ເຈົ້າຈະຕ້ອງເຮັດວຽກຢ່າງຫນັກ
 ຊຸດດິນຟັນໄມ້ຈົນຫນ້າແຫ້ງຫນ້າກຳເຫົ້າສ້ຽງຊີວິດ

໑໘

ກິກໄມ້ແລະພືດຕ່າງໆທີ່ມີຫນາມຈະເກີດຂົນສຳລັບເຈົ້າ
 ແລະຈະກິນພືດນັ້ນເປັນອາຫານ

໑໙

ເຈົ້າຈະຕ້ອງຫາລ້ຽງຊີບດ້ວຍເຫຼືອໄຫຼໄຊຍ້ອຍ
 ຈົນກວ່າເຈົ້າຈະສິ້ນຊີວິດກັບຄືນໄປສູ່ດິນບ່ອນທີ່ເຈົ້າມາ
 ເຈົ້າມາແຕ່ດິນ ເຈົ້າຈະຕ້ອງກັບໄປໃນດິນອີກ"

໒໐

ອາດາມໃສ່ຊີ້ໃຫ້ເມັຮຂອງລາວວ່າ ເອວາ ຊຶ່ງມີຄວາມຫມາຍວ່າ

໒໑

ນາງເປັນແມ່ຂອງມະນຸດທັງປວງ ຕໍ່ມາ ພະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະທານເສື້ອທີ່
 ເຮັດດ້ວຍໝັງສັດໃຫ້ອາດາມ ແລະເມັຮຂອງລາວນຸ່ງຫົ່ມ.

ອາດາມແລະເອວາຖືກໄລ່ອອກຈາກສ່ວນ

໒໒

ຫຼັງຈາກນັ້ນຕໍ່ມາ ພະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວວ່າ "ບັດນີ້ມະນຸດໄດ້

(ກ) ອາດາມ ໃນພາສາເຮັບເຮີແປວ່າ "ມະນຸດ"

໒໓ ກາຍເປັນເຫມືອນພວກເຮົາໄດ້ຮູ້ຈັກການດີແລະການຊົ່ວ ເຂົາຈະບໍ່ໄດ້ກິນ
 ໝາກໄມ້ທີ່ໃຫ້ມີຊີວິດຕອດໄປເປັນນິດອີກ" ດັ່ງນັ້ນ ພະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງຂັບ
 ໄລ່ເຂົາອອກຈາກສວນເອເດນ ໃຫ້ເຮັດວຽກອຸດົມພັນໄມ້ແລະຫຳມາຫາ
 ກິນໃນດິນບ່ອນທີ່ກຳເນີດມາ.

໒໔ ເມື່ອພະເຈົ້າໄດ້ຂັບໄລ່ມະນຸດອອກຈາກສວນແລ້ວ ພະອົງໄດ້ຊົງ
 ແຕ່ງຕັ້ງເຫວະດາ ເຊຣູບິມ ທາງທິດຕາເວັນອອກຂອງສວນ ແລະດາບທີ່
 ມີແສງໄຟແກວ່ງໄປຫົວທຸກທິດ ເພື່ອປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງຜູ້ໃດເຂົ້າໄປໃກ້ກັກ
 ໄມ້ທີ່ໃຫ້ມີຊີວິດ ຕອດໄປເປັນນິດນັ້ນ.

Lao Shorter Old Testament
 and New Testament
 Ancien Testament en Laotien (Sélections)
 et Nouveau Testament
 © Thailand Bible Society

TBS 1991 - 2M
 ISBN 974-8183-17-3